

ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา
ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร*
ADMINISTRATIVE IMPACT FROM THE CORONA VIRUS EPIDEMIC IN
BANG PLA MUNICIPALITY MUEANG SAMUT SAKHON DISTRICT,
SAMUTSAKHON PROVINCE

ภัทรานิษฐ์ อินทะวงษา

Pattranid Intawongsa

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Mahamakut Buddhist University, Thailand

Corresponding author E-mail: Pattranid.int@student.mbu.ac.th

วันที่รับบทความ : 30 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 13 ธันวาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 23 ธันวาคม 2566

Received 30 November 2023; Revised 13 December 2023; Accepted 23 December 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาผลกระทบทางการปกครองจากระบาดของไวรัสโคโรนา 2) เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบทางการปกครองจากระบาดของไวรัสโคโรนา 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาผลกระทบทางการปกครองจากระบาดของไวรัสโคโรนา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 148 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเชิงอนุมาน คือ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test or One-Way ANOVA)

* ภัทรานิษฐ์ อินทะวงษา. (2566). ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 1(6), 18-35.

Pattranid Intawongsa. (2023). Administrative impact from the corona virus epidemic in bang pla municipality mueang samut sakhon District, Samutsakhon Province. Modern Academic Development and Promotion Journal. 1(6), 18-35.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2023.23>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนาโดยรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาารายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านคุณภาพชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านสาธารณสุข และด้านสาธารณสุข ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบบุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ที่แตกต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนที่มีอายุ ระดับการศึกษาที่ ต่างกัน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน 3) ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาต่อผลกระทบทางการ ปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สามารถแยกเป็นรายด้าน ได้แก่ 1. ด้านสาธารณสุข ทำให้การดำรงชีวิตของชุมชนได้รับผลกระทบมากขึ้น 2. ด้านคุณภาพชีวิต ทำให้เกิดการวางแผนการสร้างอาชีพใหม่ของสมาชิกในครัวเรือนเพื่อการเพิ่มรายได้ 3. ด้านสาธารณสุข ทำให้มีการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพตัวเองและครอบครัวมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ผลกระทบ, การปกครอง, โรคระบาดไวรัสโคโรนา

Abstract

The objectives of this thematic were : 1) To study the administrative impact from the Coronavirus outbreak. 2) To compare the administrative impact from the Coronavirus outbreak. 3) To suggest ways to solve the administrative impact from the outbreak of the corona virus. is a quantitative research The research tool was a questionnaire. collect sample data Statistics used in data analysis were descriptive statistics, namely frequency, percentage, mean, standard deviation, and inferential statistics, namely t-test and one-way ANOVA (F-test or One-Way ANOVA)

The results of research were found that : 1) The administrative impact of the coronavirus outbreak in all three areas is at a high level. When considering each aspect They are sorted by average from highest to lowest. It was found that quality of life has the highest average Next is public disaster. and public health the lowest average, respectively. 2) Results of comparing personnel in Bang Pla Municipality. Mueang Samut Sakhon District Samut Sakhon Province with different genders, ages, education levels, and incomes. The administrative impact of the coronavirus epidemic in all three areas is significantly different at the 0.05 level. Different levels of education were not different overall. 3) Results of the analysis of suggestions regarding solutions to economic impacts. Governing from the coronavirus pandemic In Bang Pla Municipality Mueang Samut Sakhon District Samut Sakhon Province Can be separated into each aspect, including: 1. Public aspect, causing the community's livelihood to be more affected. 2. Quality of life aspect. This causes planning to create new careers for household members in order to increase income. 3. Public health. This makes it possible to prevent infection and take better care of your own and your family's health.

Keywords: Impact, Administrative, Corona Virus Epidemic

บทนำ

ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลตำบลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จากสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ที่มีการแพร่ระบาดและกระจายอย่างรวดเร็วซึ่งส่งผลกระทบในหลายด้านทั้งด้านสาธารณสุข คุณภาพชีวิต ด้านสาธารณสุข ทำให้เศรษฐกิจ สังคมและการดำเนินชีวิตของประชาชน ประเทศไทยได้เผชิญกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา มาตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2563 จนมาถึงการระบาดระลอกใหม่ในช่วงเดือนเมษายน 2564 ที่ผ่านมา ซึ่งมีแนวโน้มของผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตมากขึ้น รัฐบาลได้ตระหนักและกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จะควบคุมการแพร่ระบาดในแต่ละพื้นที่รวมทั้งจัดหาวัคซีนป้องกันให้กับประชาชนอย่างครอบคลุมและทั่วถึง

โรคติดเชื้อโคโรนาไวรัส 2019 (โควิด-19) เป็นโรคอุบัติใหม่พบครั้งแรกในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน โดยมีรายงานครั้งแรกในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2019 เชื้อโคโรนาไวรัสเป็นเชื้อไวรัสวงใหญ่ที่ก่อโรคทั้งในมนุษย์และสัตว์ โคโรนาไวรัสหลายสายพันธุ์ ก่อให้เกิดโรคระบบทางเดินหายใจในมนุษย์ ตั้งแต่โรคหัดธรรมดาจนถึงโรคที่มีความรุนแรงสูง เช่น โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (Middle east respiratory syndrome : MERS) ซึ่งเกิดจากเชื้อ MERS CoV โรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (Severe acute respiratory syndrome: SARS) ซึ่งเกิดจากเชื้อ CoV-11 เชื้อก่อโรคโคโรนาไวรัส มีชื่อชั่วคราวที่ใช้ในตอนแรกคือ 2019-nCoV ชื่อทางการในปัจจุบันคือ SARS-CoV-2 ส่วนชื่อของโรคติดเชื้อชนิดนี้เรียกว่า COVID-19 (ธีระวรรณารัตน์, 2563)

นอกจากนี้ กระทบการสาธารณสุข สุขภาพ (2563) ซึ่งผลกระทบจากโควิด-19 ทำให้เกิด New Normal หรือวิถีชีวิตปกติแบบใหม่ทางด้านสังคมที่ต้องได้รับการพัฒนาที่ดีขึ้น โดยระบุว่า New Normal จะครอบคลุม วิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ทั่วโลกในช่วง 1-2 ปี คุณภาพชีวิต สังคม ซึ่งเป็นอีกมิติที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเรื่องปากท้องหรือมิติเศรษฐกิจ ยังมีผู้กล่าวถึงอยู่เสมอว่าคนเราโดยทั่วไปจะคำนึงถึงเรื่องเศรษฐกิจก่อนเสมอ แต่เมื่อเศรษฐกิจพอไปได้แล้ว

ผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต ยังไม่มีการประกอบอาชีพที่มั่นคง รายได้ รายจ่าย หรือหนี้สินครัวเรือนก็จะมากขึ้น ดังนั้นหากสังคมไม่ได้รับการดูแลหรือพัฒนาให้ดีขึ้น ก็จะเป็นการแปล่าประโยชน์ที่พยายามพัฒนาทางคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจไปโดยลำพัง ด้านเดียว เพราะผู้คนก็จะยังคงไม่มีความสุข หรืออาจจะถึงขั้นมีความทุกข์อย่างมากได้ด้วยแม้เศรษฐกิจจะค่อนข้างดีแล้ว

ผลกระทบด้านการสาธารณสุข ผู้คนจะตระหนักถึงการดูแลสุขภาพด้วยตนเองมากขึ้น เพราะเราเริ่มรู้ว่าวงการแพทย์และสาธารณสุขแม้จะเจริญก้าวหน้ามากเพียงใด แต่เมื่อเราเผชิญหน้ากับโรคไวรัสอุบัติใหม่ พวกเราก็เอาไม่อยู่ คิดยาวิเศษก็ไม่ทัน คนเจ็บป่วยล้มตายจำนวนมาก เราจึงต้องพึ่งตนเองมากกว่าพึ่งการแพทย์ ทานอาหารที่มีประโยชน์ ออกกำลังกาย ไม่ใช้ชีวิตพักผ่อนหย่อนใจแบบเสีียงหรือทำลายสุขภาพ ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม เราจะเคารพต่อธรรมชาติมากขึ้น หลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ไปกระทบระบบนิเวศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเข้าไปบุกรุกทำลายป่าเพื่อทำมาหากินหรือท่องเที่ยวการนำสัตว์ป่ามาเลี้ยงหรือมาทำเป็นอาหาร จะได้รับการปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะไวรัสที่พบว่าอุบัติใหม่ ก่อโรคในคนนั้น

ส่วนใหญ่แล้วเป็นไวรัสเก่าที่มีอยู่ในโลกเราอยู่แล้ว แต่ไวรัสเหล่านั้น ไม่ได้มีโอกาสสัมผัสใกล้ชิดกับมนุษย์ เมื่อมนุษย์บุกรุกเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ ทำให้ไวรัสเก่าของโลกเรามาก่อให้เกิดโรคใหม่ในมนุษย์ และเราดูแลป้องกันตัวเองไม่ไหว เพราะเราไม่มีภูมิคุ้มกันต่อไวรัสเหล่านี้ (กรมการสาธารณสุข วุฒิสภา, 2563)

จากสถานการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมของเทศบาลบางปลาที่ต้องประสบกับภาวะหยุดชะงักลงเหมือนกับทุกพื้นที่ในประเทศไทย แม้ว่าจะได้มีการเยียวยาช่วยเหลือจากภาครัฐ หรือแม้แต่ในท้องถิ่นเองก็ตาม ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อวิถีชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลบางปลา และการปรับตัวที่จะรับกับสถานการณ์วิถีชีวิตใหม่ (New Normal Behavior) ของประชาชนเป็นประเด็นที่ทุกฝ่ายต้องมีความตระหนักและรับดำเนินการหามาตรการเพื่อเป็นแนวทางในการรับมือกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น อันจะทำให้วิถีชีวิตของประชาชนกลับมาอยู่ในภาวะปกติพร้อมกับปรับตัวเองกับการดำเนินวิถีชีวิตใหม่ (New Normal Behavior) ได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัยจากโรคที่อาจจะเกิดขึ้นได้อีกเมื่อใดก็ตาม

ส่งผลให้สามารถออกมาตรการในการดำเนินงาน ภายใต้ พระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 และประกาศ ศบค.สามารถดำเนินการสอบสวน ควบคุมโรค ค้นหาผู้ป่วยรายใหม่จาก ผู้สัมผัสใกล้ชิด กลุ่มเสี่ยงสูง กลุ่มเสี่ยง และประชาชนทั่วไปได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการถอดบทเรียนจากสถานการณ์จริงในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินต่อต้านสาธารณสุข ด้านคุณภาพชีวิต ด้านสาธารณสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐาน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยดังนี้

1.4.1 บุคลากรที่มีเพศต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

1.4.2 บุคลากรที่มีอายุต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

1.4.3 บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

1.4.4 บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุนทร ปัญญะพงษ์ และคณะ (2564) พบว่า ผลกระทบต่อการใช้ชีวิตชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จังหวัดชัยภูมิ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบต่อการใช้ชีวิตชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในจังหวัดชัยภูมิประชากรคือ ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิเป็นการ วิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม จำนวน 400 ครั้วเรือน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของชุมชน ประกอบด้วย 1) ด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต เกิดความเครียด และวิตกกังวลในการใช้ชีวิตร้อยละ 75.75 2) ด้านเศรษฐกิจ รายได้ลดลง ร้อยละ 73.75 ต้องหยุดงานหรือถูกเลิกจ้าง การประกอบอาชีพลำบากมากขึ้น

3) ด้านการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารและใช้เทคโนโลยีการสื่อสารทางสังคมออนไลน์ เกิดปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิตจากความวิตกกังวลร้อยละ 69.75 4) ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ครอบครัวได้อยู่พร้อมหน้ากันชุมชนได้ปรับเปลี่ยน รูปแบบกิจกรรมงานบุญประเพณีแบบวิถีใหม่ ร้อยละ 64.75 5) ด้านการศึกษาการเรียนรู้แบบออนไลน์ ทำให้มีค่าใช้จ่ายอุปกรณ์ในการเรียนเพิ่มขึ้น ครอบครัวที่มีฐานะยากจนจะได้รับผลกระทบอย่างมาก ร้อยละ 52.75

อัมพร เบญจพลพิทักษ์ และคณะ (2565) พบว่า ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อโคโรนาไวรัส (COVID-19) เขตสุขภาพที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเชิงลึกผลกระทบต่อสุขภาพจิตและปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพจิตของประชาชนในเขตสุขภาพที่ 5 จากสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ศึกษาด้วยวิจัยเชิงคุณภาพ จากผู้ให้ข้อมูล 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ป่วย กลุ่มญาติของผู้ป่วย กลุ่มบุคลากรทางการแพทย์และกลุ่มผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ในเขตสุขภาพที่ 5 ได้แก่ กาญจนบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม ราชบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 183 คน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า ผลกระทบทางสาธารณสุข มีผลต่อปัญหาคุณภาพชีวิตด้านสาธารณสุข และเศรษฐกิจเป็นผลกระทบเป็นอันดับต้น ๆ และเป็นรูปธรรมมากที่สุดจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคติดต่อที่เกิดขึ้นกับทุกประเทศทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต ก็มีผลกระทบทางสังคม ซึ่งเป็นผลกระทบที่แฝงอยู่และยังไม่ค่อยมีการศึกษาวิจัยมากนัก การศึกษาครั้งนี้จึงได้ทำการศึกษาผลกระทบดังกล่าวควบคู่กับผลกระทบทางสาธารณสุข ส่งผลต่อปัญหาคุณภาพชีวิตในการระบาดของโรคติดต่อ ซึ่งต้องมีด้านสาธารณสุข มากำกับดูแลเรื่องสุขภาพและคุณภาพชีวิตตลอดจนเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ รายได้ รายจ่าย หนี้สินการออมในครัวเรือน ความเป็นอยู่ในเรื่องการบริโภค และการเดินทางนำไปสู่การพยายามปรับสภาพปัญหาหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าว และพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ได้รับผลกระทบให้เข้ากับคุณภาพชีวิต ในการประกอบอาชีพ การมีรายได้ การศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี และการสาธารณสุข ตลอดจนสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา เอกสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมี ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีจำนวนทั้งสิ้น 240 คน โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Krejcie & Morgan (สงศรี ชมพวงศ์, 2547 : 43)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเป็น แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ 1. แบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ต่อเดือน ตอนที่ 2 แบบสอบถาม เกี่ยวกับผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1. ผลกระทบด้านสาธารณสุข 2. ผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต 3. ด้านสาธารณสุข จำนวน 18 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเก็บข้อมูลจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ความร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบรายคู่ตามวิธี LSD

ผลการวิจัย

1. บุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านคุณภาพชีวิตมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$) = 3.77 รองลงมาคือด้านสาธารณสุข ($\bar{X}$) = 3.75 และด้านสาธารณสุข ($\bar{X}$) = 3.63 ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน

ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนาในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร	$\bar{X}$	S.D	ระดับผลกระทบ
1. ด้านสาธารณภัย	3.75	0.58	มาก
2. ด้านคุณภาพชีวิต	3.77	0.59	มาก
3. ด้านสาธารณสุข	3.63	0.66	มาก
รวม	3.75	0.52	มาก

2. ผลการเปรียบเทียบผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ของบุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน พบว่า

1) บุคลากรที่มีเพศต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2) บุคลากรที่มีอายุต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4) บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า

3.1 ด้านสาธารณสุข ผลกระทบการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ทำให้การดำรงชีวิตของชุมชนได้รับผลกระทบมากขึ้น รองลงมาคือ การดำรงชีวิต ด้านการสร้าง ความเชื่อมั่นในการป้องกันและแก้ปัญหามากขึ้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดการทำให้การปฏิบัติ ศาสนกิจประเพณีต่าง ๆ ในท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการไปได้ ตามลำดับ

3.2 ด้านคุณภาพชีวิต ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ด้านคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ การระบาดของไวรัสโคโรนาทำให้เกิดการวางแผนการสร้างอาชีพใหม่ของสมาชิกในครัวเรือน เพื่อการเพิ่มรายได้ ตามลำดับ รองลงมาคือ ทำให้จับจ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าต่าง ๆ ลดลง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ส่งผลกระทบต่อการการทำงานทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ ตามลำดับ

3.3 ด้านสาธารณสุข ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ด้านสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ทำให้มีการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพตัวเองและครอบครัวมากยิ่งขึ้น จากผลกระทบไวรัสโคโรนาเพิ่มมากขึ้น รองลงมาคือ ทำให้เกิดผลกระทบทางด้านสุขภาพจิตต่อสมาชิกในครัวเรือน เช่นมีความเครียด วิตกกังวล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทำให้มีการปรับ เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพทำให้สมาชิกในครัวเรือนตื่นตัวในการป้องกันการติดเชื้อ ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาเชื่อมโยงกับแนวคิด นำมาอภิปรายผลในครั้งนี้มีหลายประเด็นด้วยกัน ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

ผลการวิจัย ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า บุคลากรมีผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อธิบายได้ว่า ผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร สามารถแก้ไขปัญหาให้แก่ชุมชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชญา วงศ์วาสนา (2564, หน้า 16) ได้ศึกษา ปัจจุบันสถานการณ์โควิด-19 ส่งผลกระทบต่อทุกอาชีพ โดยผลกระทบทางตรง (Direct Effects) ของการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 คือ ผลกระทบด้านสุขภาพเป็นสิ่งแรกซึ่งผลกระทบนี้จะเริ่มตั้งแต่การที่มีผู้เจ็บป่วยจากการติดเชื้อจำนวนมาก อันนำมาสู่ค่าใช้จ่ายในการรักษาและสิ่งที่ตามมาคือการเสียชีวิต นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการจ้างงานเมื่อมีผู้เจ็บป่วยจากการติดเชื้อเป็นจำนวนมาก ย่อมส่งผลไปสู่การสูญเสียรายได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบไปสู่ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยเฉพาะกับกลุ่มผู้สูงอายุซึ่งจะมีแนวโน้มของการติดเชื้อไวรัสนี้มากที่สุดในภาคอุตสาหกรรมการผลิตเองก็ต้องประสบปัญหาการชะงักงันในการผลิตโดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมที่จะต้องพึ่งพาการนำเข้าจากประเทศจีน ซึ่งถือว่าเป็นโรงงานการผลิตของโลก (The World's Factory) ซึ่งเมื่อภาคอุตสาหกรรมในประเทศจีนจำเป็นต้องหยุดการผลิตในโรงงานแล้ว ย่อมกระทบกับยอดการผลิตและการส่งออกจากภาคอุตสาหกรรมทั่วโลก โดยเฉพาะกับประเทศกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยที่ระบบเศรษฐกิจจำเป็นต้องพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศ เป็นสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ทำให้การดำรงชีวิตของชุมชนได้รับผลกระทบมากขึ้น ที่ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า บุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ระดับมาก เพราะบุคลากรในเทศบาลบางปลา มีความคิดเห็นด้านสาธารณสุข มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินต่อบุคคลหรือชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิเชียร มั่นแหล และคณะ

(2564) จากการศึกษาผลกระทบและการปรับตัวของประชาชนใน สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผลกระทบประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วยสภาพทางด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวกับอยู่ในระดับลดลง 2) ด้านสุขภาพของ พบว่า ผลกระทบภาวะสุขภาพเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ สมาชิกในครัวเรือน มีการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพอยู่ในระดับมากขึ้น 3) ด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม คือ สมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับ การพบปะกับเพื่อนบ้าน คนในชุมชน 4) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยี ด้านเกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีใหม่ มากขึ้น 5) ด้านการศึกษา พบว่า นักเรียน นักศึกษาต้องเรียนออนไลน์อยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าน้อยสุด ได้แก่ ข้อที่ว่า ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ทำให้การดำรงชีวิต ด้านการสร้างเชื่อมั่นในการป้องกันและแก้ปัญหามากขึ้น อภิปราย ได้ว่า บุคลากรในเทศบาลบางปลา มองเห็นถึงความสำคัญของคนส่วนรวมในการดำรงชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกศรินทร์ วิงพัฒน์ และ โชติ บดีรัฐ (2565) ได้ศึกษา ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการปรับตัวของผู้สูงอายุในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กรณีศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบุง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร พบว่า 1.ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการปรับตัวของผู้สูงอายุในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. การเปรียบเทียบ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการปรับตัวของผู้สูงอายุในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกันทุกด้าน 3. ข้อเสนอแนะและมาตรการมี 4 มาตรการ คือ 1) มาตรการด้านสาธารณสุข 2) มาตรการด้านเวชภัณฑ์ ป้องกันผู้สูงอายุ 3) มาตรการด้านการป้องกันปฏิบัติตน 4) มาตรการด้านการให้ความช่วยเหลือเยียวยา

2. ด้านคุณภาพชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่าผลกระทบทางการปกครองการระบาดของไวรัสโคโรนา ทำให้เกิดการวางแผนการสร้างอาชีพใหม่ของสมาชิกในครัวเรือนเพื่อการเพิ่มรายได้ ที่ ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อธิบาย ได้ว่า บุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา จังหวัดสมุทรสาคร บุคลากรและ

ประชาชนเห็นความสำคัญ ในการดำเนินชีวิต และทำให้มีการวางแผนการสร้างอาชีพให้ประชาชน และบุคลากรในการสร้างรายได้ให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ และคณะ (2563) ได้ศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบตามสาขาการผลิตหลักแต่ละสาขาที่รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 โดยใช้ข้อมูลจากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (LFS) ระหว่างเดือนมีนาคมและเมษายน ปี พ.ศ. 2563 พบว่าสาขาส่วนใหญ่ มีการจ้างงาน ลดลงรวม 2.3 ล้านตำแหน่ง ในช่วงระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน 2563 ขณะที่สาขาที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นเพียง 2.5 แสนตำแหน่ง ส่งผลให้แรงงานที่ไม่ได้ทำงานในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ เป็นต้นมา ต้องเดินทางกลับภูมิลำเนา และเคลื่อนย้ายเข้าสู่ภาคการเกษตร แต่ทว่าหลังจากมีการผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ แรงงานเหล่านั้นจึงกลับไปทำงานนอกภาคเกษตร เกือบทั้งหมด ประมาณ 638,000 คน ส่งผลให้การจ้างงานในสาขาการเกษตรช่วงเดือนมีนาคม – เมษายน 2563 ลดลงร้อยละ 5.66

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ผลกระทบทางการปกครองการระบาดของไวรัสโคโรนา ส่งผลกระทบต่อการทำงานทำให้ท่านไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ ที่ปรากฏเป็นเช่นนี้อภิปราย ได้ว่า บุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา เห็นความสำคัญต่อการทำงานและการประกอบอาชีพได้ตามปกติเป็นสำคัญ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้กับองค์กรและตระหนักถึงผลกระทบต่อประชาชนทั่วไปในการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Delamotte and Takexawa (อ้างถึงใน วงพักตร์ ภูพันธ์ศรี (2563 : 306) ได้ศึกษา คุณภาพชีวิตในมิติความเป็นมนุษย์ไว้ว่า เงื่อนไขการทำงานที่มีความเหมาะสมต่อบุคลากรในองค์กร คือ การพัฒนาปรับปรุงสภาพการทำงาน การมีสภาพแวดล้อมที่ดี เพิ่มความถึงพอใจ ในการปรับปรุงผลลัพธ์ขององค์กรและปัจเจกบุคคลให้มากยิ่งขึ้น ในช่วงการแพร่ระบาดของ เชื้อไวรัสฯ จัดให้มีการวัดอุณหภูมิก่อนเข้าอาคาร มีสเปรย์แอลกอฮอล์พ่นฆ่าเชื้อ มีการฉีดพ่นยาฆ่าเชื้อในกรณีที่แต่ละอาคาร สำนักงานมีผู้ติดเชื้อไวรัส ฯ เป็นต้น

3. ด้านสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า

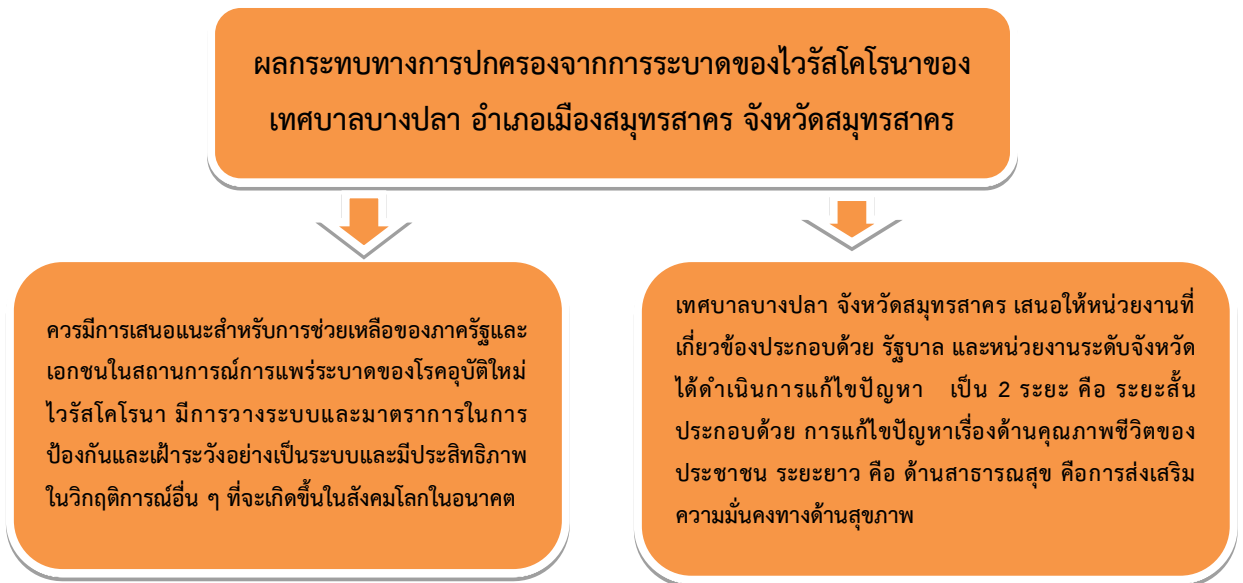
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่าผลกระทบทางการปกครองการระบาดของไวรัสโคโรนา ทำให้มีการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพ จากผลกระทบไวรัสโคโรนาเพิ่มมากขึ้น ที่ปรากฏเป็นเช่นนี้ อภิปราย ได้ว่าผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา

ทำให้เกิดผลกระทบทางด้านสุขภาพจิตต่อสมาชิกในครัวเรือน เช่น มีความเครียด วิตกกังวล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา รุ่งรัตน์ (2564) และสอดคล้องกับ จารุวรรณ กิตตินราภรณ์ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้สื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปกติใหม่ด้านสุขภาพ ในช่วงการระบาดของไวรัสโคโรนา : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการประกอบอาชีพและปัจจัยการมีรายได้ที่แตกต่างกันทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรม的开ปรับสื่อที่แตกต่างกัน ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับผลกระทบจากการลดลงของรายได้มักจะไม่ค่อยเปิดรับข่าวสาร เนื่องจากอาจจะนำไปสู่สภาวะทางจิตที่แย่ง ความเครียด และอาจนำไปสู่การฆ่าตัวตายในการระบาดช่วงแรก กลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ ข้อที่ว่า ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ทำให้มีการปรับเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพสมาชิกในครัวเรือนเกิดการตื่นตัวในการป้องกันการติดเชื้อ ที่ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า บุคลากรในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร มีความคิดเห็นต่อผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา รุ่งรัตน์ และคณะ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองยะลา จังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่าผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการปรับตัวโดยการสวมหน้ากากอนามัยเพื่อไม่ให้รับเชื้อโควิด-19 ล้างมือด้วยสบู่ก่อนและหลังปรุงอาหารพกแอลกอฮอล์เจล บางครั้งและเว้นระยะเพื่อลดระยะเวลาการอยู่ในพื้นที่สาธารณะโดยเห็นว่าวิธีดังกล่าวช่วยลดโอกาสการระบาดของโรค โควิด-19 ได้ปานกลาง

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่องผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ว่า ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัส โคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร บุคลากรของเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ได้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา แสดงดังรูปภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ผลการศึกษาผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ในเขตเทศบาลบางปลา อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งมีค่าแปลผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น บุคลากรเทศบาลบางปลา จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาให้ถึงระดับมากที่สุด โดยให้บุคลากรมีความคิดเห็นต่อผลกระทบทางการปกครองจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ให้ถึงระดับมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยข้อเสนอแนะสำหรับการช่วยเหลือของภาครัฐและเอกชน ด้านสาธารณสุข ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ทางเทศบาลบางปลาและบุคลากรจึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาให้ถึงระดับมากที่สุด

ด้านคุณภาพชีวิต ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ทางเทศบาลบางปลาและบุคลากรจึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหามาถึงระดับมากที่สุด ด้านสาธารณสุข ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ทางเทศบาลบางปลาและบุคลากรจึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหามาถึงระดับมากที่สุด

2) ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัย “ผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา” ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรให้ผู้วิจัยอื่นควรเพิ่มข้อมูลในส่วนของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้นำมาอภิปรายผลได้สอดคล้องมากขึ้น เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้างานวิจัยครั้งต่อไปให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้ 2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรที่มีผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา เช่น ความร่วมมือเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านสาธารณสุข คุณภาพชีวิต และสาธารณสุข จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2.2 ควรศึกษาถึงความคิดเห็นต่อผลกระทบทางการปกครองจากการระบาดของไวรัสโคโรนา โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงย่อมส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลต่อผู้คนส่วนใหญ่ในสังคม และมาตรการเฝ้าระวัง การป้องกันดูแลสุขภาพของตนเองและมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมโรค. (2565). *แนวทางปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) หรือโควิด 19 สำหรับประชาชนทั่วไปและกลุ่มเสี่ยง กรมควบคุมโรค*. เรียกใช้เมื่อ 13 มกราคม 2566 จาก <https://ddc.moph.go.th/>.
- กรรมาธิการการสาธารณสุข วุฒิสภา. (2563). *หมอซีไควดส่งผลกระทบ ต่อวิถีชีวิตแบบใหม่*. ดั ว น สั ง ค ม . เ รื ย ก ใช้ เ มื่ อ 13 ม ก ร า ค ม 2566 จ า ก <https://www.dailynews.co.th/politics/771154>.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2563). *คู่มือการปฏิบัติตามมาตรการผ่อนปรนกิจการและกิจกรรมเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 สำหรับประเภทกิจการและกิจกรรม กลุ่มที่ 2*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.

- กองระบาดวิทยา สำนักสื่อสารความเสี่ยง กรมควบคุมโรค. (2564). หายป่วยแล้วทำไมยังเหมือนมีอาการโรคโควิด 19. สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ. เรียบเรียงเมื่อ 13 มกราคม 2566 จาก <https://ddc.moph.go.th/brc/news.php?news=20647&deptcode=brc>.
- เกสรินทร์ วิงพัฒน์ และ โชติ บดีรัฐ. (2022). ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการปรับตัวของผู้สูงอายุในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019(COVID-19) กรณีศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบึง อำเภอมือ จังหวัดพิจิตร. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(7), 65.
- จารุวรรณ กิตตินราภรณ์. (2564). การใช้สื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปกติใหม่ด้านสุขภาพในช่วงการระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี. *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 25(1), 15.
- โชติ บดีรัฐ. (2563). *เทคนิคการบริหาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนทรัพย์บุรโชติ และ ศศิธร สำราญจิต. (2559). Bibliographic Citation. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal*, 3(2), 57-70.
- ธีระ วรรณรัตน์. (2563). *โคโรนาไวรัส 2019 (covid-19): ตอนนี้เรารู้อะไรบ้าง?.* เรียกใช้เมื่อ 13 มกราคม 2566 จาก <https://www.isranews.org/isranews-article/85871-covid.html>.
- ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ และคณะ. (2563). *วิเคราะห์และเปรียบเทียบตามสาขาการผลิตหลักแต่ละสาขาที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด- 19 โดยใช้ข้อมูลจากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (LFS) ระหว่างเดือนมีนาคมและเมษายน ปีพ.ศ. 2563.* กรุงเทพฯ: กรมควบคุมโรค.
- วงพักรตร์ ภูพันธ์ศรี (2563). *เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการและนวัตกรรมในองค์การ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคาแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
- วิเชียร มั่นแหล และคณะ. (2564). จากการศึกษาผลกระทบและการปรับตัวของประชาชนในสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 8(11), 64.

สุพิชญา วงศ์วาสนา สุพิชญา วงศ์วาสนา. (2564). ปัจจัยผลกระทบทางลบจาก COVID-19
ส่งผลกระทบต่อความสุขในการทำงาน ของพนักงานฝ่ายการตลาด โดยสาร กรณีศึกษา บริษัท
บางกอกไฟล์ท์เซอร์วิสেস จำกัด (BFS), *วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(39), 15-3